

አሥመራ - ሌርትራ

“ወምድራኒ ትገብር ፋሲካ ተሓጺባ በደመ ክርስቶስ”

በዓለ ትንሣኤ 2011

ክቡር አብ ዓድን አብ በረኻን አብ ወጸእን እትርከብ ሕዝበ እግዚአብሔር፡

እንሆ እምበእር ሎምዘመን እውን ብጸጋ አምላኽ ጉዕዞ ጸመርብዓ ፈጸምና፡- ናብ ስሙን ሕማማትን በዓለ ትንሣኤን መድኃኒና ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ በጸሕና። ናብዚ ዘብጽሓና ልዑል እግዚአብሔር ከኣኑ ስሙ ይባረኽ ወትሩውን ይመስገን። እዚ በዓላት እዚ ዓንዲማእከል ክርስቲያናዊ እምነትናን መንፈሳዊ ሕይወትናን እዩ። አብ ዘመነ ጸም እኖና ቅድስቲ ቤተክርስቲያን “ንጹም ጸመ ወናፍቅር ቢጸፍ፡- ጸም ንጹም ንብጻይና ከኣ ነፍቅር፡- እናበለት ነርብዓ መዓልቲ፡ ብንሱሓን ተጋድሎን ናብ ልብና ተመሊስና ምስ ርእሰናን፡ እግዚአብሔርን ብጻይናን ክንዕረቅን፤ አብ ሕይወትና ቅኑዕን ሃናጽን ርክብ ምእንቲ ከነማዕብል ድማ ብትግሃት ጸምን ጸሎትን ምጽዋትን ከነዘውትር፡- ብእምነትን ብሰኒትን ፍቅርን ኃቢርና ክንጉዓዝ እውን ደጋጊማ ብስም ጉይታ ከተዘኻኸረናን ክትምህረናን ጸኒሓ እያ።

ምሥጢረ ጥምቀት ክንቅበል ከሎና ከምቲ ቅዱስ ጳውሎስ ዝብሎ፡ ብደም ክርስቶስ ተሓጺብና ካብ ናይ ኣዳም ኃጢአት ነጸሕና፡- ደቂ እግዚአብሔርን ኣኅዋት ክርስቶስን ኣባላት እታ ሓዳስ ስድራቤት እግዚአብሔር ዝኾነት ቤተክርስቲያንን ኮይንና ኢና። ብሓጺሩ ንኃጢአት ሞይትና ምስ ክርስቶስ ተንሣእና ኢና። ጥምቀት ማለት ንርእሱ መንፈሳዊ ሕጽበት ወይ ዳግማይ ልደት ማለት እዩ። አብ መዓልቲ ጥምቀትናን ወለድናን ኣቦን እኖን ክርስቲያናን ምስቲ ብስም አብን ወልደን መንፈስ ቅዱስን ዘጠመቐና ካህን ኮይናም፡ ብስምና ንሰይጣንን ንኡሉ ክፍላትን ክሒዶም፡- አብ ምሥጢረ ሥላሴ፡ ምሥጢረ ሥጋዊ፡ ምሥጢረ ትንሣኤ፡ ምሥጢረ ቅዱስ ቍርባን፡ ብክርስቶስ ዝርከብ ዘለዓለዊ ሕይወትን፡ እምነቶም ብወግዒ ገሊጸም እዮም። ልቢ ምስ ዝበርና ከኣ ነቲ ብእምነት ወለድናን ቤተክርስቲያንን ዝተቐበልናዮ መንፈሳዊ ሕይወት ብምሉእ ፍልጠትን ድልየትን ናትና ክንገብር ይግብእና። ለይቲ ፋሲካ፡ ሊቃውንቲ ሃገርና፡ “ወምድራኒ ትገብር ፋሲካ ተሓጺባ በደመ ክርስቶስ” ፡ ሃሌ ሉያ ሰማይ ይሕጉስ ምድሪ ድማ ባህ ይብላ፡ ከመይ ሎሚ፡ አብ ሰማይት ዓብይ ታሕጓስ ኢዩሞ ኡሎም ፍጡራን መለኸት ይውቅዑ፡ እምባታትን ጉቦታትን ኡሉ ዓይነት እእዋም በረኻን ከኣ ይጨድሩ፤ ምድሪውን ብደም ክርስቶስ ተሓጺባ በዓል ፋሲካ ትገብር/ተብዕል እናበሉ ዓብይ ምሥጢር ዝሓዘለ መዝሙር ይዝምሩ። እዚ ማለት ከኣ ቦቲ ንድኅነትና ዝፈሰሰ ደም ክርስቶስ ካብ ኡሉ ርስሓት ኃጢአት ነጸሕና በዓለ ትንሣኤ ከነኹብር ከምዘሎና የዘኻኸረና። ድሕሪ ጥምቀት እንፍጽሞ ኃጢአት ኡሉ ተሓጺብካ አብ ጭቃ ምውዳቕ ማለት እዩ። እግዚአብሔር ግን አብ ኃጢአትናን ክፍላትናን ጥሒልና ክንተርፍ ኣይደልን እዩ። ስለዚ፡ ዓመት ዓመት፡ ቦቲ ካብ ጎድኒ ክርስቶስ ዝፈሰሰ ደም ተሓጺብና ክንድኅን ከምዝደልየና ፈሊጥናን ኣሚንናን ነዚ ሎምዘመን እነብዕሎ ዘሎና ስሙን ሕማማትን በዓለ ትንሣኤን እውን ብምሉእ ልብና ንጠቐመሉ። ልቢ ከይነጽሐ፡ ሕይወት ከይተስተኻኸለ እውነተይና ፋሲካ ወይ ፍስሓ ክርከብ ኣይከኣልን እዩ።

ክርስቶስ ተሳቑዩ ተሰቓይቶ በጃና ሞይቱ፡ ተቐቢሩ፡ አብ ሃልሳይ መዓልቲ ከኣ ንሞት ኣሸኒፉ ተንሣኤ እዩ እሞ ብሕማማቱን ብትንሣኤኡን ሓዲሽ ሕይወት ረኺብና ኢና። ስለዚ ነፍሲ ወከፍና

ነዚ ብፍቕርና ተደራሽ ዝተሰቐየ፡ ደሙ ዘፍሰሰ፡ ዝሞተ፡ ካብ ሙታን እውን ዝተንገሥእ ክርስቶስ ክንመስል ኣሰሩ ክንክተል ከምዝተጸዋዕና ወትሩ ክንዝክር ይግብእና። እውነተይና ሕይወት ክርስትና ከእ እዚ ማለት እዩ። ኣብቲ ናብ ሰብ ፊሊጲስቲን ገጸ-ሓፎ መልእኹ፡ ቅዱስ ጳውሎስ ሓዋርያ እውን “ንክርስቶስን፡ ንሥልጣን ትንሣኤኡን፡ ክፈልጥ፡ ኣብ ስቓይ ክካፈል፡ ብሞቱ ክመስሎ እም ኣብ ትንሣኤ ሙታን ዝለ ምስታፍ እንተከላልኩ ኢለ እየ (ፊል 3:10-11) ይብለና። ፋሲካ ማለት ብሓጺሩ፡ ካብ ሞት ናብ ሕይወት፡ ካብ ጸልማት ናብ ብርሃን፡ ካብ ሓዕት ናብ ሓቂ፡ ካብ ባርነት ናብ እውነተይና ሓርነት፡ ካብ ሓዘን ናብ ሓጎስ፡ ምስ ክርስቶስ ኃቢርካ ምስጋር ማለት እዩ። ቀጺሉ’ውን ቅዱስ ጳውሎስ ኣብቲ ናብ ሰብ ቆላስይስ ገጸ-ሓፎ መልእኹ፡ “ደጊም ምስ ክርስቶስ ካብ ሞት ተንሣኤኩም ኢኹም እም ቀልብኹም ኣብቲ ኣብ ሰማይ ዘሎ ነገራት ኣብቲ ክርስቶስ ኣብ የማን ኣምላኽ ተቐሚጡም ዘሎ ግበሩ። ኣእምሮኹም ናብቲ ኣብ ምድሪ ዘሎ ዘይኮነስ ናብቲ ኣብ ሰማይ ዘሎ የቐልብ (ቆላ 3:1-2) እናበለ ሃምናን ቀልብናን ኣብ መንን ኣብ ምንታይን ክኸውን ከምዘለዎ ኣነጺሩ ይምዕደና። ብዙህ ግዜ መዝገብና ኣብ ናይ ሥጋን ናይ ዓለምን ነገራት ስለዝርከብ ናብ ናይ ሰማይን ናይ እግዚአብሔርን ጉዳይ ከተኮር የጸግመና እዩ። እናተረድኣና እውን “የርክበሉ” ብምባል ነቲ ክንገብሮ ዝግብእና ለውጢ ሕይወትን ተግባርን፡ ካብ ዓመት ናብ ዓመት ነመሓልፎ። ቤተክርስቲያን ግን “ኣታ ደቂስካ ዘሎኻ ተበራብር፡ ካብ ምውታት ተንገሥእ ክርስቶስ ከእ ክብርሃልካ እዩ” (ኤፌ 5:14) ዝብል ጸዋዒትን ዕድመን ወትሩ ተሰምዓና ኣላ። መድኃኒና ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ባዕሉ ምስ ማርታ ኃውቲ ኣልኣዛር ዓርኩ ዝገበሮ ተዋስኦ እውን ኣጸቢቕና ነስተውዕለሉ። “ትንሣኤን ሕይወትን ኣነ እየ፤ እቲ ብኣይ ዝኣምንሲ እንተሞተኻ ብሕይወት ከነብር እዩ። እቲ ብኣይ ዚኣምን ሕያው ዘበለ ኹሉ ንዘለዓለም ኣይከመውትን እዩ። እዚ ደ ትኣምኒ ኢኹ? በላ። ንሳ ደማ እወ ጎይታይ፡ ንሰኻ እቲ ናብ ዓለም ዚመጽእ ክርስቶስ ወዲ ኣምላኽ ከምዝኾንካ ኣኣምን እየ” በለዮ (ዮሐ 11: 25 -27)። ፋሲካ ማለት እምበኣር ብኻልእ ኣዘራርባ፡ ምስ እዚ ምንጪ ሕይወትን ሓቀይና ሰላምን ዝኾነ መድኃኔ ዓለም ምርኻብ፡ ካብኡ ሕይወትን ኃይልን ምቕባል ማለት እዩ።

ፍቁራን ሕዝብ እግዚአብሔር፡ ናይ በዓለ ትንሣኤ ጸቡቕ ትምህርቲ ክገልጸልኩም ከሎኹ፡ ነቲ ኣብዞም ዝሓለፉ ሳምንታት ኣብ ማእከላይ ባሕሪ ዝተረኸበ እሞ፡ ሕይወት ብዙኃት ደቅና ዝቐዘፈ ከቢድ ሓደጋ ከይጠቐስኩ ክሓልፍ ኣይደልን። ብዙኃት መንእሰያት፡ ኣንስትን ቆልዑትን እውን ዝርከቡዎም፤ ካብ ሊብያ ንኤውሮጳ ብመርከብ ክሳገሩ ክብሉ ጥሒሎም ከምዝሞቱ መላእ ሕዝቢ ዝርእዮን ዝበኹዮሉን ዘሎ ጉዳይ እዩ። ስለዚ ኣብ ዘሎና ኣሊና፡ ነቶም ኣብ ሰዊት ዕድሜኦም ዝተቐጽዩ ደቅናን ኣገሞትናን ኣኃትናን፡ እግዚአብሔር ብምሕረቱ ኣብ ዘለዓለማዊ ዕረፍቱ ክቐበሎም ብጸሎትና ክንዝክሮም፤ ንወለደምን ቤተሰቦምን ከእ ባዕሉ ጽንዓትን ኣኻእሎን ክህምን ንለምን። እታ መጽናኒዒት ኅዙናን እኖና ኪዳን ምሕረት ኣይትፈለዮም። መንእሰያት ሀብቲ ስድራ-አም፡ ሀብቲ ሃገር፡ ሀብቲ ቤተክርስቲያን እውን እዮም። ከምዚ ኢሎም ክጠፍኡ ኣዝዩ ዘሕዝን እዩ እሞ፤ ድሕሪ ደጊም እዚ መዓትዚ ከይድገም ኮልና ኃላፍነትና ለቢስና ዘዝግብእና ክንገብር ብኻልና ትሑዛት ምጻና ምፍላጥ ኣዝዩ ኣገዳሲ እዩ።

ንኹልና ዝተባረኸን ዝተቐደሰን በዓለ ትንሣኤ ይግበረልና። እቲ ካብ እሙታን ዝተንሣኤ ክርስቶስ ንዝሞቱ ይምሓረልና፡ ንዘለዉ ከእ ይሓልወልና።

ምስ ብዙህ ሰላምታን ቡራኬን

+ ንኣኣ ምንግሥተ ኣብ ተሰፋ ማርያም
 ኣብኻ መንግሥተ ኣብ ተሰፋ ማርያም
 ጳጳስ ዘመንበሪ ኣሥመራ

